

BOEKBESPREKING

Full Denture Prothesis door Dayson Dunbar Campbell.
St. Louis, Mosby Co. 1924. 376 p. p. 282 fig.

Een boek, waarmee ik met veel genoegen heb kennis gemaakt en dat ik dus gaarne bij de collega's, vooral bij de jonge collega's, aanbeveel. Natuurlijk niet om het kritiek-loos te aanvaarden. Misschien mag het oude voorschrift hier nog wel eens worden gegeven: lees een boek drie keer! Eerst vrij vluchtig, ter algemeene oriëntatie; dan kalm en grondig maar receptief om goed te weten wat erin staat, en eindelijk nóg eens, kritisch nagaand of de meeningen en stellingen van den schrijver aanvaardbaar zijn in het algemeen en voor den lezer in het bijzonder.

Campbell heb ik drie malen gelezen. Het resultaat van den eersten keer vindt men aan het begin van deze bespreking. De tweede en derde maal samen geven mij geen aanleiding tot het wijzigen van dit oordeel maar wel tot eenige opmerkingen.

Het boek is verdeeld in 20 hoofdstukken, die te samen 376 bladzijden vullen. Hiervan neemt het eerste over „gedetailleerde techniek der constructie van boven- en onderprothese”, er 122 in. Dit hoofdstuk noem ik schitterend. Het bepaalt zich tot de algemeene methode voor het maken van een volle rubberprothese ten behoeve van een idealen patient. Iedereen kan m.i. met het lezen van een dergelijke, de demonstratie in duidelijkheid naderende, beschrijving van des auteurs techniek zijn voordeel doen. De détails van afdruknemen, tanden uitzoeken, opstellen, ook met het oog op aesthetische eischen, proefpersen enz. zijn door een knap docent behandeld.

Moeten we het daarom allen net zóó doen? O, neen, dat hoeft niet. Wij ouderen, (och ja! wij ouderen), auto-didacten hebben stuk voor stuk onze hoogst persoonlijke, bij uitsluitendheid tot goede resultaten leidende privé-techniek of soms ook hebben we er heelemaal geen. Maar de jongeren zouden misschien in Campbell's wijze van werken wel eens aanleiding kunnen vinden in pogingen tot amendementen op standaard-voorschriften.

Had de schrijver nu na dit eerste hoofdstuk de pen neergelegd, dan deed ik desgelijks. Maar nu moet me de verzuchting van het hart, dat de rest van het boek toch in kwaliteit niet evenredig is aan dit mooie begin. Op zichzelf staan in bijna elk van de hoofdstukken wel lezenswaardige en goede dingen, maar niettemin bengelen alle negentien achter het eerste aan. Het boek heeft een waterhoofd.

Als afzonderlijk opstel zou b.v. Ch. II over de psychologie van de volle prothese een gewaardeerd artikel zijn voor ieder tijdschrift. Deze psychologie, hier en daar met een stevige inslag van techniek en business en van wat Amerikaansche structuur is voor mij de prijs van het heele werk wel waard; om nu ook eens in dollars te waardeeren. De schrijver zelf waarschuwt den te lichtvaardigen enthousiast, dat „slag om met patienten om te gaan” nooit een ersatz mag zijn voor conscientieus werk.

Zeer geslaagd acht ik verder het hoofdstuk over den gegoten en nageslagen aluminiumplaat. Instructief ook dat over continuous-gum. Maar met de meeste reserve daarentegen aanvaard ik het geleeraarde voor chirurgisch prepareren van de monden der prothese-patienten en over de toepassing der immediaat-prothese.

De uitvoering van het boek is goed. Terwille van de illustraties is zeker het geheel op kunstdruk gezet, wat het prettige lezen bij lamplicht nooit ten goede komt. De reproducties zijn over het algemeen uitstekend. Een uitzondering hierop vormen slechts de gekleurde afbeeldingen van het porcelein werk. Een dergelijke ordinaire tweekleurendruk kon men beter weglaten.

Ondanks nu de geopperde, en nog enkele verzwegen bedenkingen zij dit boek, naast het werk van Geo. Wilson, aan wien het werd opgedragen, een goede toekomst voorspeld. Verdiend heeft de auteur dit zeker.

B. R. B.

Practical Dental Metallurgy door J. D. Hodgen; herzien door Guy S. Milberry. Mosby Co. St. Louis 1924. (Sixth edition — completely revised).

Over dit boekje moet ik minder vriendelijke dingen zeggen. Dat „completely revised” stond in 1918 ook al bij de 5de druk; desondanks is het nog niet bij, nog lang niet. De zesde druk is aanmerkelijk dikker dan de vijfde, maar dit zit hem hoofdzakelijk in het papier. Overigens wonnen wij 22 blz.; van 436 op 458. Van deze 458, als

maar over metalen handelende pagina's, over voorkomen van metalen, winnen van metalen uit de ertsen, eigenschappen van metalen, oxyden van metalen, verbindingen van metalen met zuren, kwalitatieve analyse van metalen, enz. enz. zou men toch ook een eenigszins belangrijk deel denken ingenomen te zien door het gedrag van metalen tegenover metalen, m.a.w. door een bespreking van de legeringen, nademaal tandartsen slechts hoogst zelden metalen, maar bijna altijd legeringen verwerken. Dit heeft niet zoo mogen zijn. Op 20 kantjes worden de alloys afgedaan. En hoe!

In 1919 heb ik dit werkje uitvoerig besproken. (T. v. T. p. 289 e.v.) De argumenten voor mijn ook thans nog geldend oordeel kan de belangstellende daar vinden.

Dit boek is een prul en de gemiddelde Hollandsche 4de jaarsstudent weet, althans in dit seizoen, essentieel meer van metallurgie dan professor Milberry.

B. R. B.